

แต่ละดวงดาวบราห์มินคือเครื่องประดับของกลุ่มดาว

วันนี้พระอาทิตย์แห่งความรู้และพระจันทร์แห่งความรู้ได้มาเพื่อเห็นหมู่ดวงดาวของพวกเขา ทั้งพระอาทิตย์แห่งความรู้และพระจันทร์แห่งความรู้ได้มาอยู่ร่วมกันท่ามกลางหมู่ดวงดาวลูกๆ ในโลกวัตถุ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์โดยปกติแล้วจะไม่สามารถเห็นได้ในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามลูกดวงดาวที่มีชีวิตอยู่กับพระอาทิตย์และพระจันทร์ นี่คือชุมชนทางจิตที่พิเศษของหมู่ดาว วันนี้บัพดาตากำลังมองดูลูกดวงดาวต่างๆ ลูกแต่ละดวงดาวมีคุณสมบัติพิเศษของตนเอง แม้กระทั่งดาวดวงน้อยยังทำให้กลุ่มดาวนี้แลดูสวยงามมาก ดวงดาวที่ใหญ่ถึงอย่างไรก็ใหญ่อยู่แล้ว แต่ความงามของกลุ่มดาวนี้เพิ่มมากยิ่งขึ้นด้วยประกายของลูกๆ ดาวดวงน้อย บัพดาตามีความยินดีที่ได้เห็นที่แต่ละลูกดวงดาวนั้นมีความสำคัญอย่างไร แม้กระทั่งลูกดวงดาวที่เล็กที่สุดก็เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างที่สุด ลูกต่างก็ดำเนินงานที่สำคัญมาก ดังนั้นวันนี้ บัพดาตากำลังเห็นความสำคัญของลูกแต่ละคน เช่นที่พ่อกับแม่ปรึกษารื้อกันที่บ้านในเรื่องเกี่ยวกับคุณธรรม หน้าที่ และพฤติกรรมของลูกแต่ละคนในครอบครัวที่มีชีวิตจำกัดของพวกเขา ในทำนองเดียวกัน พ่อแม่ที่ไม่มีชีวิตจำกัด พระอาทิตย์แห่งความรู้และพระจันทร์แห่งความรู้กำลังสนทนากันเกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษของลูกดวงดาวทั้งหมดในครอบครัวที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ วันนี้พ่อบราห์มาห์พระจันทร์แห่งความรู้ได้ร่ำรำในความสุขโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเห็นดวงดาวที่เปล่งประกายทั้งหลายของท่านในแต่ละมุมเมืองของโลก ท่านมีความสุขและบอกกับพ่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ถึงสิ่งสำคัญและคุณสมบัติพิเศษของทุกดวงดาว อย่าได้ถามเลย! ลูกสามารถที่จะจับภาพในเวลานั้นด้วยกล้องของโยคะของสติปัญญาของลูกหรือไม่? ผู้ที่เคยสัมผัสประสบการณ์กับบาบาในรูปที่เป็นสาร์จะรู้สิ่งนี้เป็นอย่างดี ใบหน้าของบาบาปรากฏอยู่เบื้องหน้าของลูกใช่หรือไม่? ลูกสามารถเห็นอะไร? ลูกทั้งหมดมีความสุขมากที่ไข่มุกเปล่งประกายสดใสอยู่ในดวงตา เช่นที่พ่อคำเพชรสามารถบรรยายถึงความสำคัญของเพชรพลอยทั้งหมด ในทำนองเดียวกัน พระจันทร์แห่งความรู้ กำลังสรรเสริญเพชรพลอยทั้งหมดในวันนี้ ลูกทั้งหมดคิดหรือไม่ว่าการยกย่องของลูกทั้งหมดควรจะเป็นอย่างไร? ลูกได้ตระหนักถึงการยกย่องถึงความยิ่งใหญ่ของลูกหรือไม่?

มีประเด็นหนึ่งซึ่งคุณสมบัติพิเศษและความยิ่งใหญ่ของลูกแต่ละคนนั้นชัดเจนมาก ไม่ว่าลูกจะเป็นมหาระตี เป็นส่วนหนึ่งของพลเดินเท้า ดาวดวงเล็กหรือดาวดวงใหญ่ ลูกแต่ละคนมีคุณสมบัติพิเศษของการรู้จักพ่อและเป็นของพ่อ ไม่มีใครเลยในผู้ที่มีอำนาจที่ยิ่งใหญ่ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นผู้ที่มีอำนาจทางคัมภีร์ ศาสนา วิทยาศาสตร์ หรือการเมือง พวกเขามีอำนาจของสมญาที่ไม่ยืนยาวที่ใหญ่โตของพวกเขาส่งไม่มีใครในพวกเขาที่จะตระหนักรู้จักพ่อได้ ในขณะที่ลูกมี พวกเขาก็กังคังแค่ปลุกเรียกพระเจ้า ผู้ที่ถกเถียงคัมภีร์ยังคงมีการคาดเดา นักวิทยาศาสตร์หมกมุ่นในสิ่งประดิษฐ์ของพวกเขาเป็นอย่างมากที่พวกเขาไม่มีเวลาที่จะฟังหรือเข้าใจสิ่งที่พ่อกำลังบอกลูก พวกเขาถูกดูดอยู่กับงานของพวกเขาอย่างสิ้นเชิง ผู้มีอำนาจทางการเมืองทั้งหลายก็ยุ่งอยู่กับการยึดครองตำแหน่งของตนเองไว้ พวกเขาไม่มีเวลาใดๆ ผู้นำศาสนายุ่งอยู่กับการดูแลศาสนาของตนเองอันเนื่องมาจากความกลัวที่ไม่ต้องการจะให้ศาสนาของพวกเขาหายไป พวกเขาทั้งหลายยุ่งกับการดูแลสิ่งต่างๆ ของพวกเขาเอง อย่างไรก็ตามแทนที่จะปลุกเรียกพระเจ้า ลูกทั้งหมดจะเฉลิมฉลองการพบปะกับพระเจ้า ลูกแต่ละคนมีคุณสมบัติพิเศษนี้และความยิ่งใหญ่นี้ ลูกไม่ได้คิดว่า “ฉันมีคุณสมบัติพิเศษอะไรใช่ไหม?” หรือ “ฉันไม่มีคุณธรรม” ใช่ไหม? เหล่านั้นเป็นคำพูดของบักกิต “ฉันไม่มีคุณธรรมใดๆ” การเป็นลูกของพ่อ มหาสมุทรแห่งคุณธรรม หมายถึงการมีคุณธรรม ดังนั้นลูกแต่ละคนมีคุณสมบัติพิเศษของคุณธรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง และพ่อได้เห็นคุณสมบัติพิเศษนั้น พ่อรู้ว่าสมาชิกทั้งหมดในราชวงศ์มีความเต็มเปี่ยมอยู่เสมอที่พวกเขาจะไม่วันกลายเป็นขอลาน ในทำนองเดียวกัน ลูกคนไหนที่ไม่มีคุณธรรมหรือคุณสมบัติพิเศษใดจะไม่ได้รับการกล่าวว่าเป็นลูกของพ่อ มหาสมุทรของคุณธรรม ดังนั้นลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณที่มีคุณธรรม มีความยิ่งใหญ่ และเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ลูกดวงดาวเป็นเครื่องประดับของหมู่ดาวที่มีชีวิต เวลานั้นลูกเข้าใจหรือยังว่าลูกทั้งหมดคือใคร? ลูกไม่ได้อ่อนแอแต่เข้มแข็งเพราะลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ลูกมีความซาบซึ้งทางจิตเช่นนั้นหรือไม่? ไม่มีความหยิ่งโสในทางจิตวิญญาณ แทนที่จะมีความหยิ่งโสกลับมีความเคารพตนเอง ความเคารพตนเองหมายถึงการให้ความเคารพกับตนเองดวงวิญญาณ มีความแตกต่างระหว่างความเคารพตนเองและความหยิ่งโส ดังนั้นคงอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองของลูกอย่างสม่ำเสมอ ทั้งที่นั่งของความหยิ่งโสไป ที่นั่งของความหยิ่งโสใดๆ ได้รับการตกแต่งอย่างสวยงามมาก ดูสะดวกสบายมากและน่าสนใจ แต่จริงๆ แล้วมันเป็นที่นั่งหนาม ที่นั่งของความหยิ่งโสนั้นมันเป็นเหมือนกับคำกล่าวที่ว่า ““สำนึกผิดกับสิ่งที่คุณกินและสำนึกผิดในสิ่งที่คุณไม่กิน” ลูกมองดูกันและกันและคิดว่าคุณควรจะลืมนิสัยนั้นเช่นกัน ลูกคิดว่า: ผู้นั้นผู้ที่มีประสบการณ์กับสิ่งนั้นแล้ว ดังนั้นทำไมฉันไม่ทำเช่นเดียวกันบ้าง? ดังนั้นแม้ว่าลูกจะถูกทิ่มแทงด้วยหนามของมันเมื่อลูกนั่งอยู่บนนั้น ลูกก็ยังไม่สามารถที่จะปล่อยมันไปได้ ดังนั้นอย่าได้พยายามที่จะนั่งบนที่นั่งของความหยิ่งโสที่สวยงามแต่ภายนอกที่จะสามารถหลอกลวงลูกได้ เมื่อลูกนั่งบนที่นั่งของความเคารพตนเองลูกจะสัมผัสว่าตัว

ลูกเองมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ มีความสูงส่งเสมอ และเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผล จากการเก็บคุณสมบัติพิเศษของการรู้จักพ่อและการเฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อไว้ในสำนึกรู้ของลูก ลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้รับการบอกว่าพระจันทร์มีความสุขที่ได้เห็นดวงดาว ดังนั้นลูกดวงดาวต้องทำตามพ่อ อัจชะ

ถึงผู้ที่มั่นคงอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณพิเศษอย่างสม่ำเสมอและใช้คุณสมบัติพิเศษของพวกเขาเพื่อทำให้ดวงวิญญาณอื่นพิเศษ ถึงผู้ที่ทำตามพระจันทร์และพระอาทิตย์แห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกที่มีความศรัทธา มีความเชื่อฟัง และมีค่า บัพตาดา รัก ระลึกถึง และนมัสสแด

อะแวนด์บัพตาดาพูดกับดาดี้: ลูกได้เห็นคุณสมบัติพิเศษของทุกคนแล้วใช่ไหม? ลูกเห็นอะไรในการท่องทวัตรของลูก? ลูกได้เห็นคุณสมบัติพิเศษของผู้ที่เยาว์วัยและผู้แก่ชรา ดังนั้นทุกคนมีความสุขมากเมื่อพวกเขาได้ยินเกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษของพวกเขาหรือเมื่อคุณสมบัติพิเศษของพวกเขาได้มีการพูดถึง ทุกคนรับฟังอย่างมีความสุขใช่ไหม? (ดาดี้บอกชาวของเมล่าที่เกิดขึ้นในอัมบาบาและฟิโรซาบัด) จะเกิดอะไรขึ้นถ้าทุกคนพูดเกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษเท่านั้น? เช่นที่กลองของความสุขจะตีเฉพาะงานพิเศษเท่านั้น ในทำนองเดียวกันเครื่องดนตรี นั่นก็คือเสียงดนตรีที่จะเล่นในทุกหนแห่งในครอบครัวบราห์มิน การท่องทวัตรนั้นสั้นและหวานชื่น ลูกนำเหมืองของความสุขมาและกลับมาทำให้ทุกคนเต็มไปด้วยความสุข ความจริงใจและความกระตือรือร้นในแต่ละที่นั่นก็ยิ่งใหญ่ไม่น้อยหน้ากันไป พ่อโปรยปรายดอกไม้ของการยกย่องของคุณธรรมของลูกทั้งหมดเมื่อมองเห็นความกล้าหาญและความกระตือรือร้นของพวกเขาด้วยเช่นกัน อัจชะ

พบกลุ่ม:

ลูกแต่ละคนรู้ถึงโชคที่สูงส่งของลูกหรือไม่? ลูกกำลังทำให้โชคของลูกสูงส่งโดยการมีการกระทำที่สูงส่ง มากเท่าที่การกระทำของลูกสูงส่ง เส้นโชคของลูกก็จะยาวและชัดเจนตามนั้น ผู้ที่อ่านฝ่ามือมองอะไรเมื่อพวกเขาพยายามที่จะอ่านดวงชะตาของลูกจากมือของลูก? พวกเขา มองที่เส้นโชคของลูกเพื่อดูว่าเส้นโชคนั้นยาวหรือไม่หรือว่าขาดเป็นบางครั้ง สิ่งนี้ก็เหมือนกับที่นี้เช่นกัน หากลูกมีการกระทำที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอแล้วเส้นโชคของลูกก็จะยาวมาก มีความชัดเจน และสูงส่งตลอดเวลาเช่นกัน หากลูกมีการกระทำที่สูงส่งเป็นบางครั้ง แต่ไม่ใช่ในครั้งอื่นๆ ลูกแสดงการกระทำที่ธรรมดาและแล้วเส้นของลูกก็จะขาดตรงนั้นและตรงนั้น มันจะไม่ถาวร บางครั้งลูกจะมาหยุดและในเวลาอื่นก็เคลื่อนต่อไป ดังนั้นจงเป็นผู้มีการกระทำที่สูงส่งอยู่เสมอ พ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่ง – การกระทำที่สูงส่งแล้ว มันจึงเป็นการง่ายที่จะที่จะสร้างโชคของลูก! จงกระทำการกรรมที่สูงส่งและได้มาซึ่งโชคของการเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า พื้นฐานของการกระทำการกรรมที่สูงส่งคือการมีสำนึกรู้ที่สูงส่ง การอยู่อย่างตระหนักถึงพ่อที่สูงส่งที่สุด หมายถึงการมีการกระทำที่สูงส่ง ลูกมีโชคได้มากเท่านี้ไหม? ลูกทั้งหมดมีโชคแต่อันดับของลูกนั้นก็ขึ้นอยู่กับว่าลูกนั้นสูงส่งหรือธรรมดา ดังนั้นลูกแต่ละคนวาดเส้นโชคของตนเองตลอดเวลาหรือว่าลูกเพียงแค่วาดเส้นสั้นๆเท่านั้น? เส้นของลูกยาวไหม? มันถาวรหรือไม่? มันไม่ได้ขาดเป็นบางครั้งแต่คงอยู่ตลอดเวลา ลูกมีโชคอย่างมาก! ลูกมีโชคในเวลานี้และในชาติเกิดในอนาคตหลายๆชาติเกิดด้วยเช่นกัน

2) ลูกทั้งหมดเคลื่อนไปในละครนี้ในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีความรักและให้ความร่วมมือกับพ่อหรือไม่? เราดวงวิญญาณได้รับโชคที่สูงส่งเช่นนั้น – ลูกจดจำอาชีพนี้ของลูกอยู่เสมอหรือไม่? เช่นที่บางคนทำงานกับดวงวิญญาณที่เป็นมืออาชีพและได้รับการพิจารณาว่าสูงส่ง ดังนั้นบทบาทของลูกและงานของลูกก็อยู่กับพ่อเองและดังนั้นบทบาทของลูกก็สูงส่งอย่างมาก ลูกได้มีการตระหนักถึงสิ่งนี้หรือไม่? ก่อนหน้านั้นลูกเคยเรียกหาที่จะมีการเหลือบมองเพียงแวบเดียวเพียงไม่กี่วินาที ลูกมีความปรารถนานั้นใช่ไหม? แม้ว่าลูกอาจจะไม่ได้ปรารถนาหรือคิดว่าจะมีสิทธิ์ในสิ่งนี้ ลูกพิจารณาลึกลงไปเป็นไปไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามเวลานี้สิ่งที่ เป็นไปไม่ได้ก็เป็นไปได้และได้เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ ดังนั้นลูกมีการตระหนักในสิ่งนี้หรือไม่? ลูกมีตลอดเวลาหรือเพียงบางครั้ง? หากลูกมีสำนึกรู้นี้เพียงแค่บางครั้งแล้วการบรรลุผลของลูกจะเป็นอย่างไร? ลูกจะได้รับอาณาจักรเพียงบางครั้งเท่านั้น บางครั้งลูกจะกลายเป็นราชาและบางครั้งปวงประชา ผู้ที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอจะเป็นราชาอยู่เสมอ สิทธิ์ที่ลูกมีไม่สูญสลายและคงอยู่ตลอดเวลา สำหรับช่วงระยะเวลาที่พ่อได้ให้การรับประกัน – เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกสามารถได้มาซึ่งอาณาจักรตลอดเวลาในสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ใช้ราชาโยคีลูกก็ไม่สามารถมีอาณาจักร เมื่อลูกมีโอกาที่จะรับบางสิ่งบางอย่างตลอดไป ทำไมลูกจึงยอมรับสิ่งนั้นสำหรับเวลาสั้น ๆ เล่า? อัจชะ

3) ยุคบรรจบพบกันสามารถกล่าวได้ว่าเป็นยุคใหม่ด้วยเช่นกัน เพราะทุกสิ่งกลับมาใหม่ ทุกขณะและทุกกิจกรรมของของยุคใหม่ เหล่านั้นเป็นสิ่งใหม่ – วิธีการตื่นนอนของลูก การพูดและการเคลื่อนไหวไปมาของลูกนั้นใหม่ ที่เป็นทางจิต ความสนใจใหม่ สถานการณ์ใหม่ ทุกสิ่งใหม่ ลูกมีความใหม่ในสำนึกรู้ของลูก สำนึกรู้ของลูกเป็นเช่นโรสภาพของลูกก็เป็นเช่นนั้น การสนทนาของลูกใหม่ วิธีในการพบปะก็ใหม่ ทุกสิ่งใหม่หมด เมื่อลูกมองดูผู้อื่น นั่นคือดวงวิญญาณมองดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นลูกเคยมองที่ร่างกาย ในขณะที่เวลานี้ลูกมองที่ดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกเข้ามามีการติดต่อกับผู้อื่น มันเป็นด้วยความรู้สึกละเอียดเป็นอย่างมาก เวลานี้ลูกมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยสายตาของความเป็นพี่น้อง เวลานี้ลูกได้กลายเป็นมิตรร่วมทางของพ่อ ก่อนหน้านั้นลูกมีมิตรทางโลก ภาษาของบราห์มินเป็นภาษาใหม่ ผู้คนของโลกไม่สามารถเข้าใจภาษาของลูก หากลูกแค่บอกกับพวกเขาว่าพระเจ้ามาแล้ว พวกเขาจะต้องประหลาดใจและไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาจะพูดว่า “คุณพูดอะไรหรือ?” ทุกสิ่งของลูกใหม่และดังนั้นให้มีความใหม่ในตนเองในทุกวินาที สภาพที่ลูกมีเมื่อวินาทีที่แล้วอย่าให้มีเหมือนเดิมในวินาทีต่อมา แต่เป็นบางสิ่งที่สูงกว่า สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นความพยายามอย่างรวดเร็ว ผู้ที่บางครั้งอยู่ในสภาพที่สูงขึ้นและบางครั้งอยู่ในสภาพที่หยุดไม่สามารถเรียกว่าเป็นผู้ที่เพียรพยายามอันดับหนึ่ง สิ่งขับเคลื่อนของผู้เพียรพยายามอันดับหนึ่งคือพวกเขาจะสัมผัสกับสภาพที่สูงขึ้นในทุกวินาที และในทุกความคิด ถ้าตอนนี้ 80% แล้วหลังจากนั้นหนึ่งวินาทีให้มันเป็น 81%, ไม่ใช่ว่ามันจะคงอยู่ที่ 80% เช่นเดิม สภาพที่สูงขึ้นหมายถึงการเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ หน้าที่ของชีวิตบราห์มินคือเคลื่อนไปข้างหน้าและทำให้ผู้อื่นเคลื่อนไป มีคุณประโยชน์สำหรับทุกคนในสภาพที่สูงขึ้นของลูก ลูกทั้งหมดมีความรับผิดชอบนี้ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกมีการประกาศชื่อเสียงเกียรติคุณที่ยิ่งใหญ่ด้วยการใช้จ่ายที่น้อยและกลับมามีพลังโดยการจบสิ้นการสูญเสียจากการร่ำไห้

หยุดการสูญเสียสมบัติที่มีค่าทั้งหมดที่ลูกได้รับจากบัปตาตาในยุคบรรจบพบกันและลูกจะมีชื่อเสียงเกียรติคุณที่ยิ่งใหญ่ด้วยการใช้จ่ายที่น้อย การปกกันบางสิ่งจากการที่จะสูญเสียหมายถึงการกลับมามีพลัง ที่ได้มีพลังมันเป็นไปไม่ได้ที่จะสามารถมีการสูญเสียใดๆ หากมีการสูญเสียจากการร่ำไห้แล้วไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างมากแค่ไหนหรือว่าลูกต้องทำงานหนักสักเพียงใด ลูกก็ไม่สามารถกลับมามีพลังได้ ดังนั้นตรวจสอบการร่ำไห้ของลูกและจบสิ้นมัน และลูกจะกลับมามีพลังและไม่มีการสูญเสียใดๆ

คติพจน์: การอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างแท้จริงอย่างสม่ำเสมอในขณะที่อยู่กับครอบครัวของลูกเป็นความท้าทายสำหรับดวงวิญญาณโยคีและยานี

*** โอมซานติ ***